

страни. (Тя е днесъ собственостъ на наследниците на Стефанъ П. Стефановъ и била съ врати на двѣ улици.¹⁾ Пръвъ влиза *Хитовъ*. Али-ефенди е четѣлъ нѣщо прѣдъ запалена свѣщъ; нѣкои отъ кадѣнитѣ въ харема съзиратъ сѣнки по двора и надаватъ викъ, но се натъкватъ на голи ятагани. Ржцѣтъ на Али-ефенди сж били нарѣзани при отбраната и нѣколко прѣста отсѣчени. *Хитовъ* е прѣдлагалъ да се посѣчатъ всички въ кжщата, но другаритѣ му не се съгласили. Между тѣхъ билъ *Кйора Киро*, слуга на Али-ефенди, който казалъ, че било грѣшно да се погубятъ, защото имъ ялъ „солъта и хлѣба“. Той билъ първиятъ между изловенитѣ и издалъ останалитѣ. Слѣдъ изпрашването богатитѣ сандѣци на Али-Ефенди, нападателитѣ си подѣлятъ взетото при „*Тончова оамаръ*“, около днешния паметникъ на възстанниците, подъ Св. Георгевата аязма. Отъ тукъ, кой кждѣто намиралъ за добръ отишѣлъ да се крие. Отъ вика на вързанитѣ кадѣни и отъ тоя на самия Али-ефенди се вдига цѣлата махала и полиция на кракъ, разбира се слѣдъ избѣгването на *Хитови* отъ двора. Заловения изъ улицитѣ *Кйора Киро*, малко прѣди да съмне, намира се на тѣсно и издава всички. Отъ участвува-литѣ въ нападението малцина се избавили отъ турскитѣ ржцѣ. Между послѣднитѣ е билъ *Хитовъ*, шурейтъ му *Стоянь Папазоолу* и *Никола Аджема*.

По думитѣ на Х. Димитровата сестра и на други стари сливенци, Х. Димитръ не е участвувалъ въ горнето нападение, но е билъ извѣстенъ за него и давалъ планове за изпълнението му. Прѣзъ сжщата тая нощъ той е билъ въ тѣй наречения *Св. Димитровъ ханъ* (днесъ праздно мѣсто на с. и. отъ площада „Св. Димитръ“).

Разслѣдванията по тоя случай сж траяли цѣли два мѣсеца. 300 души сж били арестувани, стотина лежали по двѣ години въ самия Сливенъ, около 50 души сж погинали, а други 50 — осждени на вѣчни окови въ Одринъ и най-вече въ М. Азия. Много отъ тѣхъ измрѣли въ самия затворъ, а другитѣ били пуснати слѣдъ освобождението. Важно е още да се забѣлѣжи, че на виновнитѣ сж били изпродадени имотитѣ; зарадъ тѣхъ пострадаватъ близки и далечни род-

човъ, Никола Боювъ, Славъ Ненчо Кехайовъ и Георги Тодоровъ Ченкоолу.

Отъ Ямболъ, освѣнъ Митраджиолу, били: Панайотъ Х. Панайотовъ, Панайотъ Янкоолу и Аврамъ Грошоолу.

Часть отъ тѣхъ сж били изпроводени отъ самия Х. Димитръ, отъ хана, но той не ги придружилъ. Останалитѣ се събрали въ Тахирова та бахча, днесъ купчина лозя надъ Вълнарюва сокакъ.

¹⁾ Нападането на Али-ефенди е станало прѣзъ 1859 г., а не прѣзъ 1860, както е у Страшимировъ (за Кръстю Асѣновъ стр. 9).